

Autonomista convençut

Amb optimisme i il·lusió, així contempla aquest polític el futur de les Illes. Preocupat pel problema turístic, el nou alcalde d'Eivissa assegura que cal buscar l'equilibri entre l'oferta i la necessitat d'aconseguir un turisme més solvent.

Bernat Joan i Marí

Enric Fajarnés i Ribas ha accedit a l'alcaldia després d'haver-se presentat una moció de censura contra l'anterior batlle, Enric Mayans (PSOE), dins la sèrie de mocions que arreu de l'estat —amb fortuna desigual— el PP i el CDS han presentat de cara a treure alcaldes *psocialistes* de les seves cadires.

Enric Fajarnés superarà fa menys d'un lustre els trenta anys, és casat i té una filla. Procedent de la classe burgesa nascuda a l'empara del liberalisme capitalista de la primera meitat del segle XX, cursà estudis a la Salle de València i féu una incursió a la Ciutat de Mallorca en els estudis de Geografia i Història. En aquells anys, ja participà en sectors de l'oposició de caire liberal al règim agonitzant del general Franco.

A l'inici de la transició, juntament amb personatges com Joan Marí Tur, *Botja*, o Joan Prats, *Cavallers* (que actualment *festeja* amb opcions més o menys pròximes al *nacionalisme* preconcitador d'un aprofundiment de l'autonomia), participà en la impulsió de la secció pitüusa del Partit Socialdemòcrata, que tenia en Rodríguez Miranda la figura més destacada a les Illes Balears.

Més endavant, Enric Fajarnés formà part de la UCD, on intentà formar unes joventuts centristes, sense èxit. Ben aviat, però, es produí una escissió de caire liberal (en la qual s'integrà l'actual batlle de la Vila d'Eivissa) que donà suport a Abel Matutes. Aleshores Enric Fajarnés participà en l'organització de les Joventuts Demòcrates, les quals, segons l'alcalde, pretenien abastar tot l'espectre de la joventut conservadora, liberal, centrista i progressista «i sempre inequívocament democràtica».

Amb Cosme Vidal com a president, fou conseller de Cultura i Esports del Consell Insular d'Eivissa i Formentera. Certament, i com sembla que hi ha hagut per norma a les diferents conselleries de cultura de tots els consells illencs, aquesta era l'única dependència del CI on el grau de catalanització era respectable.

CARLES RIBAS

Enric Fajarnés es declara «autonomista convençut» i considera que «un país s'ha de fer des de baix i no des de dalt»; per aquest motiu es mostra partidari que el poder real de la comunitat autònoma balear es distribueixi entre els diferents consells insulars. Així mateix és partidari del principi de paritat corregida, defensat en el seu moment pel grup popular, els regionalistes i els PSMs, però frenat pels aleshores majoritaris UCD+PSOE, fre que Fajarnés atribueix benèvolament a la necessitat imperiosa de redactar un Estatut d'Autonomia «fos com fos».

Malgrat tot, confia que aquests desajustaments s'aniran arreglant i es mostra «optimista i il·lusionat» en el futur polític de les Illes.

Enric Fajarnés reconeix la complicació i les contradiccions de la política illenca, tot acceptant el diàleg amb persones de diferents ideologies i mostrant una actitud liberal davant l'organització de la política i de planificació econòmica. Defensor de l'autonomisme i de

la normalització lingüística (entesa des d'una perspectiva institucional-legal i no en un sentit aracilià), és alhora la mateixa persona que organitzà la primera campanya de normalització lingüística d'una institució eivissenca i el nou batlle, que no ha dubtat a fer el seu discurs d'investidura en espanyol. En un grup municipal on conviuen persones fermanent partidàries de la recepció de TV3 de Catalunya a l'illa d'Eivissa i anticatalanistes *cerrils*, es veurà abocat a llarg d'aquests pròxims anys a dur endavant una política municipal segons els seus pressupòsits polítics en un moment en què el «garbuix» de la transició, lluny d'haver-se aclarit, sembla que encara s'ha embolicat més.

Deu preferències

Un llibre: «M'agrada Pío Baroja, que he llegit des de jove. Posem *Zalacain el Aventurero*. També m'agrada García Márquez i, per descomptat, la literatura catalana, però tenc molt poc temps per llegir».

Un polític: Abel Matutes.

Una política: Maria Luisa Cava de Llano.

Un personatge històric: El rei Joan Carles.

Un actor: Humphrey Bogart.

Un plat de cuina: El cuinat eivissenc.

Un lloc: O Eivissa o Formentera, o un lloc on faci fred, com ara el Pirineu.

Una cita: «Si vols córrer, ves a poc a poc».

La ciutat preferida: Eivissa, especialment la part antiga.

Obra musical preferida: «M'agrada Bob Dylan, i, entre els clàssics, Bach».

RETRAT

Si vostè fóra una pedra, seria... «granit».

Un cotxe: «Mercedes».

Un ofici: «Mestre d'aixa».

Un animal: «Cavall».

Un monument: «La torre Eiffel».

Un instrument: «El violí».

Un somni: «que tinguéssim una illa ben arreglada, sense problemes i totalment ordenada, sense carregar-se els paisatges, neta i sense delinqüència». □